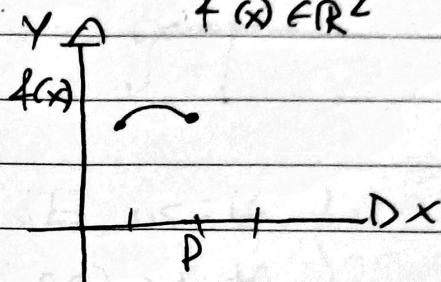

9/9/17

Με τι ασχολείται ο Α.Π 3 και Α.Π 4;

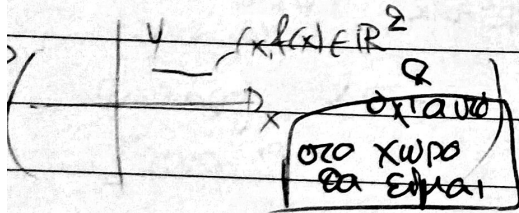
→ Με συναρτήσεις, περισσότερων (από μία) ανεξαρτητών και/ή εξαρτημένων πραγματικών μεταβλητών.

[Μέχρι τώρα $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ή $f: D \rightarrow \mathbb{R}$, $D \subset \mathbb{R}$ ^{εξαρτ. $f(x) \in \mathbb{R}$}
 με $x \in \mathbb{R}$ ^{ανεξαρτ.}
 $f(x) \in \mathbb{R}^2$

Εδώ θα δώμε συναρτήσεις της μορφής ανεξ. στο $\mathbb{R}^3$
 [α] π.χ $f(x, y, z) \in \mathbb{R}$ $x, y, z \in \mathbb{R} \Leftrightarrow (x, y, z) \in \mathbb{R}^3$
_{εξαρ. με στο $\mathbb{R}$}   _{f εξαρτάται από ένα $\mathbb{R}$}
 διαύωμα στο $\mathbb{R}^3$

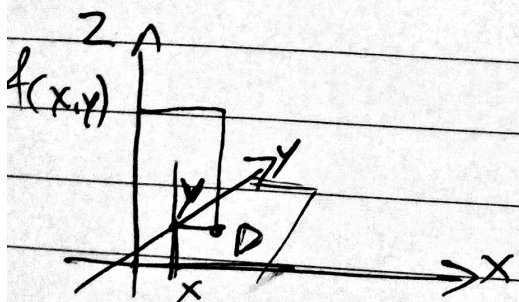
δίντ $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ $U \subset \mathbb{R}^3$ αυτίοσταχα $U \subset \mathbb{R}^2$ ή $U \subset \mathbb{R}^4$
_{υποδ}

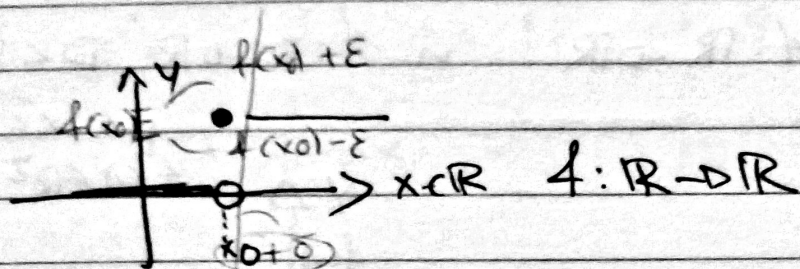
Στο $\mathbb{R}^3$ θα είναι σε άτα τα υποδωια.

Π.χ για $U = \mathbb{R}^2$ έχουμε $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$

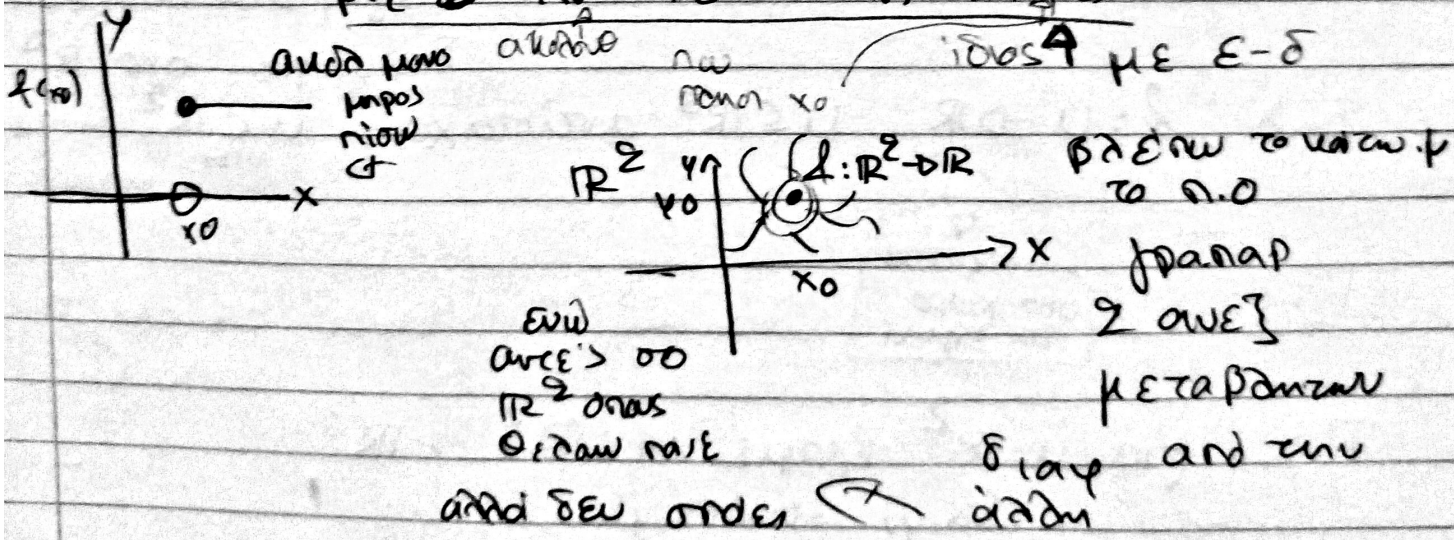
$$\begin{matrix} (x, y) & \rightarrow & f(x, y) \\ \in \mathbb{R}^2 & & \in \mathbb{R} \end{matrix}$$

Το ευκολότερο παράδειγμα (περίπτωσης) συναρ. πολλών μεταβλητών είναι για 2 ανεξ. μεταβ. $(x, y) \in \mathbb{R}^2$
 Το ότι μια συνάρτηση έχει π.χ 2 μεταβλητές σημαίνει ότι δεν μπορεί να την μελετήσουμε ως προς την μία μεταβλητή

$\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0$
 $\forall x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta) \quad f(x) \in (f(x_0) - \epsilon, f(x_0) + \epsilon)$
 $\Leftrightarrow |x - x_0| < \delta \Leftrightarrow |f(x) - f(x_0)| < \epsilon$
 $\Leftrightarrow f$ συνεχής στο $x_0 \in \mathbb{R}$ $\Leftrightarrow \forall (x_n) \in \mathbb{R}$
με $x_n \rightarrow x_0 : f(x_n) \rightarrow f(x_0)$

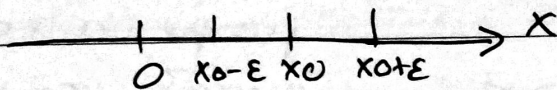
ενώ αυτές οι $\mathbb{R}^2$ συναρ. δεν σφαιρ. αλλά δεν σφαιρ. δ διαφ. από την ϵ κωναν
 (αυβόται στο $\mathbb{R}^2$ συνεχεια δεν σφαιρ. σε κωνοειδή δ $\mathbb{R}^2$ σφαιρ.)
 σφαιρ. μια απόσταση που θα υπερβεί στο 0 σφαιρ. 2 διαστάσεων όταν οι απόστασεις μεταβλητών πάνε στο 0

a) νίτση $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$

b) Επίσης, θα δώμε διαδοχικές συναρτήσεις
 π.χ $\vec{f}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$, $\vec{f}(x) = \vec{f}(x_1, \dots, x_n)$
 $\in \mathbb{R}^m$

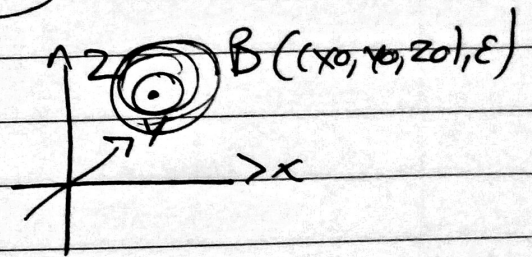
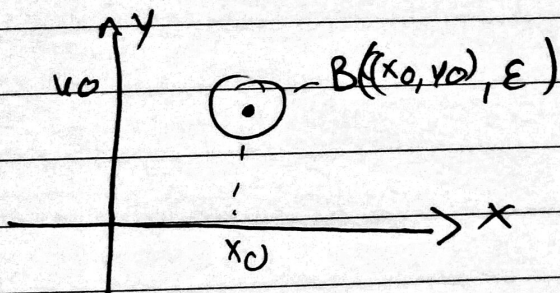
$$f_1 - f_m \text{ συνιστώσες του } \vec{f} = \begin{pmatrix} f_1(x_1, \dots, x_n) \\ \vdots \\ f_m(x_1, \dots, x_n) \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^m$$

$n=1$

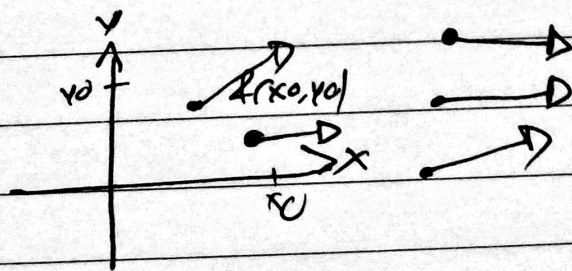

$n=3$

$n=2$

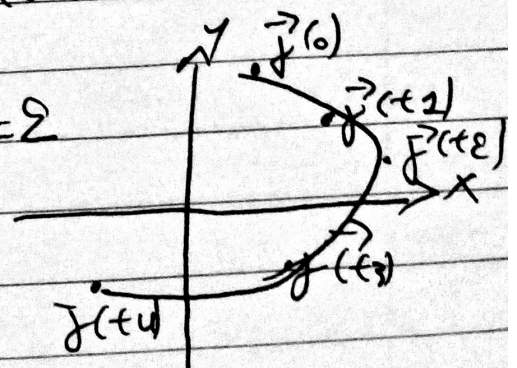

π.χ $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$

b2) $\vec{f}: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^m$
 συναρτήσεις στον $\mathbb{R}^m$
 $\vec{f}(t) = \begin{pmatrix} f_1(t) \\ \vdots \\ f_m(t) \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^m$

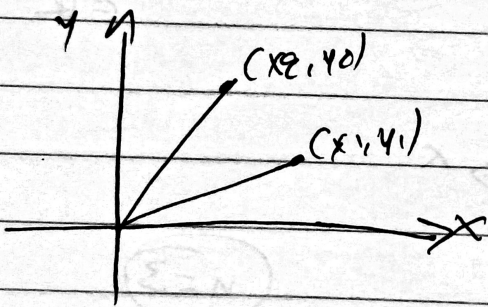
π.χ για $m=2$

b2) $\bar{\varphi}: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$

επιπέδους στον $\mathbb{R}^3$ (Α.Π. 4).

Για να μελετήσουμε όλες αυτές τις συναρτήσεις φαίνεται ότι το βασικό είναι να κατανοήσουμε το $\mathbb{R}^n$ κυρίως να ορίσουμε μια μετρική (δηλ. μια απόσταση στον $\mathbb{R}^n$)

Τα διανύσματα δεσ
μπορώ να τα
διασάξω τα μέγισ
μπορώ